

Hoàng Hải Thủy

Hoàng Lê Chi

Hoàng Hải Thủy trở thành một nhà văn nổi tiếng sau nhiều tác phẩm được ấn hành. Hoàng Hải Thủy rất giỏi ngoại ngữ, Anh cũng như Pháp. Về sau Hoàng Hải Thủy chỉ phóng tác nhưng với cách phóng tác rất độc đáo. Những tác phẩm tiểu thuyết phóng tác của Hoàng Hải Thủy bán rất chạy.

Năm 1961 Hoàng Hải Thủy làm đặc phái viên Nhật báo Sài Gòn mới của bà Bút Trà. Ở đây, Hoàng Hải Thủy được trọng dụng. Anh vừa viết văn vừa làm báo, kiếm được khá nhiều tiền. Hoàng Hải Thủy tậu được xe hơi, dư tiền chi tiêu cho gia đình, cùng tiền chi cho những thú ăn chơi mà anh đa mang. Đời Hoàng Hải Thủy có 3 cái thú, 3 thứ đam mê nhất: Mê hút thuốc phiện. Mê Vợ. Mê đọc sách.

Có thể nói trên trái đất này chưa có ai mê vợ bằng Hoàng Hải Thủy. Mối tình của Hoàng Hải Thủy với vợ anh cũng khác những mối tình của những người tầm thường. Vợ Hoàng Hải Thủy là một đầm lai, có vẻ đẹp nha trộn giữa Đông phương và Tây phương. Hoàng Hải Thủy vẫn nói với những người bạn thân: *“Trong Tình yêu với vợ anh, anh là gã học trò yêu mê cô giáo.”* Có điều ngang trái, vợ Hoàng Hải Thủy lại rất ghét thuốc phiện, rất sợ thuốc phiện. Hai vợ chồng thường dần dỗi nhau vì chuyện hút thuốc phiện. Anh hút dẫu vợ nhưng làm sao dẫu được những người đàn bà đẹp, tinh ranh có loại giác quan thứ 6, thứ 7 cho đến thứ 12, nên vợ anh nghi và biết anh nghiện. Làm báo không như làm công chức vì thời giờ không nhất định, có khi đi sớm về muộn, có khi phải đi làm cho đến khuya mới về. Tòa báo cần là phải có mặt nên Hoàng Hải Thủy đi chơi lu bù. Buổi chiều Hoàng Hải Thủy cùng một số nhà văn đến tiệm Chú Quay ở đường Trần Hoàng Quân nằm hút cho đến 7, 8 giờ tối, ra tiệm ăn rồi lái xe về nhà, nằm đọc sách, hú hí với vợ con.

Nhiều khi mê đọc và sáng tác, Hoàng Hải Thủy thức gần trọn đêm. Hoàng Hải Thủy đẹp trai, duyên dáng, đúng là dân Hà Nội, nói chuyện thật đáng yêu, có đôi mắt rất lẳng lơ, nụ cười nhiều tình cảm, nên Hoàng Hải Thủy được nhiều nữ sinh say mê nhưng Thủy chỉ có mê vợ nên nhiều nàng cay cú Thủy lắm. Tính Thủy rất nghệ sĩ, lái xe hơi nhưng chẳng bao giờ có bằng lái. Có người lo ngại cho anh thì anh nói: *“Không có bằng lái xe nên phải cẩn thận khi lái xe, có bằng ý vào bằng, chạy bậy, phiền lắm.”* Thật ra Hoàng Hải Thủy không thích chuyện gì bận bịu đến mình ngoài việc hút thuốc phiện, đọc sách và mê vợ. Tuy mê vợ, Hoàng Hải Thủy cũng còn yêu một người đàn bà khác. Đó là một loài Chim Yến Đêm. Tôi là người được Hoàng Hải Thủy tâm sự nhiều nhất khi anh yêu Yến Đêm: *“Tôi được mời đóng phim. Từ thưở nào đến giờ tôi có biết đóng phim là gì đâu, nhưng được mời cũng cứ nhận. Đạo diễn và nhà sản xuất phim thì muốn dựa vào tên một văn sĩ, nhà báo. Đến phim trường tôi gặp một giai nhân, bốn mắt nhìn nhau. Nàng cũng như tôi cùng thấy một cảm thông huyền diệu, tình yêu làm chúng tôi sáp lại với nhau.”*

Loài Yến về Đêm – (sở dĩ phải viết như thế vì người yêu của Hoàng Hải Thủy hiện sống ở California nên không thể viết rõ hơn.) – cùng Hoàng Hải Thủy gắn bó nhau nhưng anh nói thật với nàng anh yêu nàng nhưng anh không thể sống vợ chồng với nàng. Tình ngoại hôn dù có giữ kín tới đâu cũng không dẫu được ai, nói gì đến chuyện dẫu vợ. Hoàng Hải Thủy biết vợ anh đau nên anh dứt tình với Yến Đêm. Gia đình anh chỉ thêm chút nữa là tan vỡ.

Yến Đêm có thời vào làm nhân viên Việt Tấn Xã thời Tổng Giám Đốc Nguyễn Ngọc Linh. Năm 1964 nhật báo Saigon mới bị đóng cửa. Có thể nói năm 1964 là năm Hoàng Hải Thủy lặn đạn nhất. Chị Hoàng Hải Thủy bỏ nhà ra đi. Anh viết nhắn tin trên báo kêu gọi vợ trở về. Anh viết về vợ anh ở cả trong những truyện dài đang đăng báo. Cuối cùng vợ anh trở về. Nàng Yến Đêm buồn chán bỏ Sài Gòn đi luôn.

Mấy năm sau này Hoàng Hải Thủy vẫn viết truyện, in sách, hầu hết là loại phóng tác. Anh học thêm chữ Hán, chỉ trong 4 tháng anh đã có thể dịch sách chữ Hán, anh dịch và bàn luận truyện Tây Du Ký cho nhật báo Sóng Thần cho đến Ngày 30 Tháng Tư 1975. Năm 1973 Hoàng Hải Thủy làm nhân viên Sở Thông Tin Huế Kỳ – USIS – phụ trách báo chí với ông Mueller. Ông Mueller từng ở Việt Nam khá lâu, ông có gặp và có cảm tình với nhiều ký giả Việt. Khi người Việt di tản sang đảo Guam, ông Mueller phụ trách tờ báo tiếng Việt Chân Trời Mới ở Guam.

Tuy làm cho Mỹ vì sinh kế nhưng phải nói rằng Hoàng Hải Thủy rất ghét Mỹ. Nếu kẻ viết bài này nhớ đúng thì gần Ngày 30 Tháng Tư 1975, có người hỏi Hoàng Hải Thủy có “đi” không? Anh nói: “Đi đâu? Đi sang Huê Kỳ ư? Chẳng bao giờ tôi đi hết. Làm với người Mỹ nhưng tôi chán người Mỹ lắm.”

Tên thật: Dương Trọng Hải. Sinh năm 1933 tại Hà Đông. Bút hiệu khác: Công Tử Hà Đông, Ngụy Công Tử, Con Trai Bà Cả Đợi, Hạ Thu, Hồ Thành Nhân, Văn Kỳ Thanh, Dương Hồng Ngọc, Triều Đông, Người Sài Gòn ... Vào Nam năm 1951, từng trải qua các việc: phóng viên nhật báo Ánh Sáng Sài Gòn, phòng 5 bộ Tổng Tham Mưu quân đội VNCH, phóng viên nhật báo Sài Gòn Mới, thư ký sở viện trợ Mỹ. Năm 1977 bị Công An Việt Cộng bắt nhốt 2 năm (1977-1979) vì tội gửi một số bài thơ, bài viết sầu buồn ra nước ngoài. Tháng 5/1984 bị bắt lần thứ hai cũng vì tội gửi tác phẩm ra nước ngoài. Lần thứ hai này bị đưa ra tòa, bị án tù 6 năm. Năm 1990 trở về Sài Gòn, năm 1994 sang Hoa Kỳ tị nạn, định cư ở Virginia.

Các tác phẩm đã xuất bản trước 1975:

Vũ Nữ Sài Gòn, Tây Đục Tây Cái, Chiếc Hôn Tử Biệt (tái bản với tên Đêm Vĩnh Biệt), Nổ Như Tạc Đạn, Yêu Lắm Căn Đau, Bạn và Vợ, Mối Thắm Nửa Đời, Người Vợ Mất Trí, Định Mệnh Đã An Bài, Kiều Giang (phóng tác từ tác phẩm Jane Eyre của Charlotte Bronte), Gái Trọ, Đình Gió Hú (phóng tác từ Wuthering Heights), Như Chuyện Thần Tiên (Scorpion Reef), Điệp Viên 007 (Phóng tác), Thầy Nô (phóng tác từ Dr. No), Máu Đen Vàng Đỏ (phóng tác)

Các tác phẩm đã xuất bản sau 1975:

Công Ty Rửa Tiền (The Firm), Mang Xuống Tuyền Đài (The Chamber), Báo Cáo Bồ Nông (The Pelican Brief), Tiếng Kêu Của Máu (The Red Dragon), Mùa Hạ Hai Mươi, Những Tên Biệt Kịch Cầm Bút, Dữ Hơn Rắn Độc ...

Các bài bình luận, phiếm luận:

Mai sau... Nếu có bao giờ, Nhắc chi ngày xưa đó ..., Chìm trong lãng quên, Sài Gòn và phụ nữ Việt trong phim Người Mỹ Thăm Lặng, Đọc Chùa Đàn Xem Mê Thảo, Còn gốc mất gốc, Mưa cầm, gió bắt, thép đợi, gang chờ...

nguồn:

<http://www.hoanghaithuy.wordpress.com>
(trang Hoàng Hải Thủy trên wordpress)

Thơ

[Áo Vàng Hoa](#)

[Như Cánh Lá Vàng](#)

[Chợ Trời](#)

[Những Chiếc Bàn Bưu Điện](#)

[Yêu Hoài Ngàn Năm](#)

[Chợ Tân Định 77](#)

[Ba Mươi Sáu Câu Cho Alice](#)

[Còn Xót Xa Nào](#)

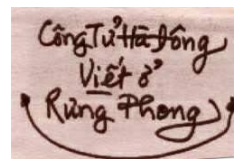
[Câu Hỏi](#)

[Nhà Tù Số 4 Phan đăng Lưu](#)

[Gửi người thiếu nữ ở Xà-lim bên cạnh](#)

[Hỏi Đồ Phủ](#)

Công Tử Hà Đông

[Lính Tan Hàng](#)

[Thi Sĩ Phó Vữa](#)

[Lính Viết Thuê](#)

[Chính Trị Gia Sot Rác](#)

[Nhà Hiệp Sĩ Vĩ Đại](#)

[Chỉ mặt Ngài Ngô](#)

gio-o.com

phòng văn nhà văn Hoàng Hải Thủy

[Gió O phòng văn nhà văn Hoàng Hải Thủy](#)

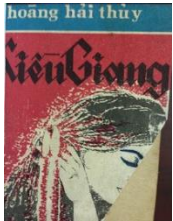
thực hiện: [Lê Thị Huê](#)

[Hoàng Hải Thủy đọc gio-o.com](#)

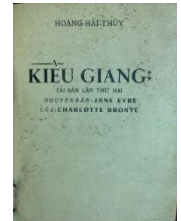
(phụ lục 1)

Hoàng Hải Thủy và *Nổ như tạc đạn*

Hoàng Hải Thủy (tức Công Tử Hà Đông) rất đặc biệt, và là nhà văn vô cùng được mến mộ. Ông từng thế chỗ Vũ Mộng Long tức Duyên Anh tức Thương Sinh, một thần tượng khác của miền Nam một thuở, tại báo *Con Ong*, lúc Duyên Anh chuyển sang làm cho tờ *Tuổi Ngọc*; cả *Con Ong* lẫn *Tuổi Ngọc* đều là những ấn phẩm từng "sáng dội miền Nam", đến nay vẫn còn sinh động trong tâm trí rất nhiều độc giả.

Hoàng Hải Thủy đứng đúng ở giữa hai lĩnh vực: sáng tác và dịch thuật, bởi phần quan trọng nhất trong văn nghiệp Hoàng Hải Thủy là phóng tác. "Kiều Giang" có lẽ là tác phẩm phóng tác hay được nhắc đến hơn cả của Hoàng Hải Thủy (tình trạng sách chỉ còn được vậy thôi):

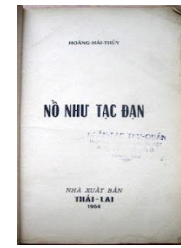

Một trong những kỷ niệm đáng nhớ nhất trong đời sưu tầm sách của tôi liên quan đến Hoàng Hải Thủy: có lần nhìn thấy quyển *Môi thắm nửa đời* có chữ ký của Hoàng Hải Thủy, chỉ vì tần ngần do dự mất một lúc mà sau đó quyển sách đã mất tăm hơi không sao tìm lại được, ba năm rồi thỉnh thoảng nhớ lại vẫn còn tiếc.

Tôi muốn đi sâu vào một tác phẩm rất nổi tiếng của Hoàng Hải Thủy (thậm chí nhan đề còn giống như một "thành ngữ mới"): *Nổ như tạc đạn*, tìm hiểu xung quanh nó đồng thời cũng tìm hiểu thêm về cách thức viết văn của nhà văn hồi ấy, rồi cách xuất hiện của tác phẩm, những yếu tố ngày nay hẳn rất xa lạ với tuyệt đại đa số độc giả. Khi ra sách, *Nổ như tạc đạn* như sau:

(hình ảnh mượn của anh PNT)

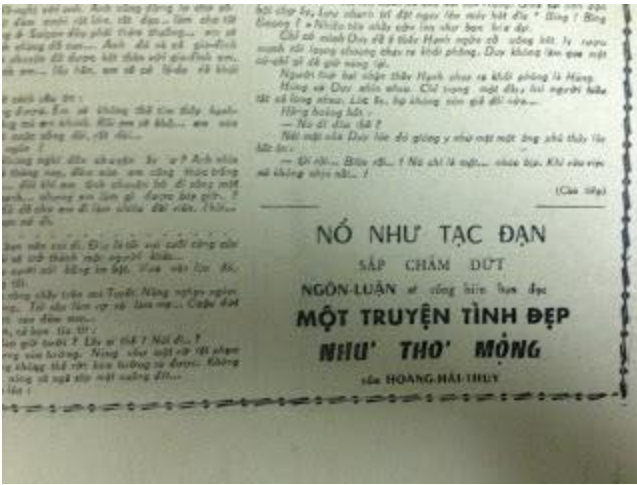

Cuốn sách in năm 1964, nhưng trước đó, nó đã được đăng feuilleton trên báo. Dưới đây là bộ sưu tập cắt báo đầy đủ 36 kỳ của *Nổ như tạc đạn*:

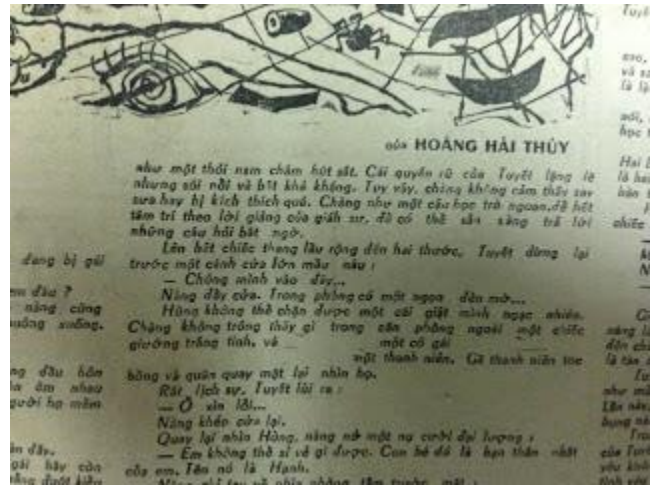

Bộ sưu tập chỉ có vậy thôi, mặt sau của phần đăng truyện toàn là quảng cáo, rất khó tìm thêm thông tin gì. Tôi nhờ hỏi thì nhà văn Hoàng Hải Thủy cho biết đây là truyện phóng tác đầu tiên của ông, ông nhớ là đã đăng khoảng 1955-1956 trên tờ *Ngôn Luận*.

Tìm đi tìm lại mãi thì thấy đúng đây là tờ *Ngôn Luận*, nhưng niên đại thì nhà văn nhớ sai: chính xác là nó được đăng trong năm 1962, như một số mẫu quảng cáo cho thấy, và rõ hơn là ở cuối truyện:

Ghi rõ là tháng Mười năm 1962. Có vẻ như truyện được loan *Đi tìm tình yêu* Hoàng Hải Thủy sau đã không viết, hoặc đã đổi tên.

Đây chính là một đặc điểm rất nổi bật của truyện phôi-ơ-tông: tác giả thay đổi rất nhiều, và trong quá trình viết nhiều khi cốt truyện đi hẳn theo hướng khác dự định ban đầu.

Tôi đã nhớ xem trong bản in sách: kỳ đầu *Nỗ như tạc đạn* trên *Ngôn Luận* vẫn có trong sách, nhưng thật ra nó chẳng hề liên quan gì đến nội dung truyện. Gần đây, khi đưa *Nỗ như tạc đạn* lên trang web riêng của mình, nhà văn Hoàng Hải Thủy đã bỏ đoạn ấy đi. Có vẻ như lúc đầu Hoàng Hải Thủy định viết một câu chuyện hoàn toàn khác về một người đàn ông tên là Nguyễn Văn Tích có chuyện lẳng nhằng với cô con gái (lai) con riêng của vợ.

Nhưng trong 36 kỳ của *Nỗ như tạc đạn* (bản *Ngôn Luận*), kỳ II cũng không hề ăn nhập (chuyện Ngọc và Quân tán tỉnh nhau). Sang đến kỳ III thì mới bắt đầu đúng truyện (mặc dù có vẻ nhà văn vẫn chưa quyết định được nhân vật sẽ tên là gì: có Hùng là nhân vật chính của các kỳ sau, nhưng Ngọc và Minh thì chẳng liên quan).

Từ kỳ IV cho đến hết (tức là kỳ XXXVI) thì câu chuyện thực sự hoàn chỉnh: Hùng con nhà khá giả gia giáo lọt vào một nhóm bạn (chừng 17 tuổi) rất chơi bời, rất James Dean và có triết lý sống cầu tự do tuyệt đối, hư vô chủ nghĩa, coi lấy chồng như là trở thành máy để kiêm máy giặt. Hùng có quan hệ đặc biệt với Hạnh, rồi hai người cùng Duy (lý thuyết gia của nhóm) tham gia một vụ "săng ta" (chantage, tức tống tiền). Cụm từ "Nu Ven Va" xuất hiện vài lần, muốn nói đến trào lưu "Nouvelle Vague" (Làn Sóng Mới). Cuộc sống của các "enfant terrible" của Sài Thành một thuở được miêu tả rất sinh động.

Nhưng Hoàng Hải Thủy cũng cho biết thêm, *Nỗ như tạc đạn* là truyện phóng tác, và nhớ mình phóng tác từ truyện tên là *Après moi le déluge* nằm trong *Série Noire*, nhưng không nhớ gì thêm. Tìm quyển sách này không phải dễ, vì nhan đề của nó lại là một thành ngữ rất nổi tiếng, câu nói của Louis XIV.

(ảnh của ntd)
 Hi hục mãi cuối cùng tôi cũng tạm tin là mình đã tìm ra "nguồn": cuốn sách Hoàng Hải Thủy đã đọc rồi từ đó phóng tác ra tên là *Après moi le déluge* (tên gốc tiếng Anh: *Sabotage*, đứng số 101 trong *Série Noire*, in năm 1940, và tác giả là Cleve Franklin Adams, nhà văn Mỹ sinh năm 1884 ở Chicago và mất năm 1949 ở California.

Đặc biệt, nhìn kỹ vào bản in báo, có thể thấy một số đoạn trắng, chắc hẳn là kiểm duyệt đã cắt bỏ những chi tiết quá nóng bỏng (bản sách sau này cũng không khôi phục được). Bức ảnh dưới đây là dành cho Mr Tin Văn Nguyễn Quốc Trụ, một văn hữu của Hoàng Hải Thủy, để Mr Tin Văn nhìn lại một quyển sách của người thầy học cũ: